

INFRAȚIUNEA DE LUARE DE OSTATICI: ANALIZĂ CRIMINOLOGICĂ CANTITATIVĂ ȘI CALITATIVĂ

Valentin CHIRIȚA,

doctor în drept, conferențiar universitar

CRIME OF HOSTAGE-TAKING: QUANTI- TATIVE AND QUALITATIVE CRIMINOLOGI- CAL ANALYSES

Valentin CHIRIȚA,

PhD, Associate Professor

Prevenirea și combaterea eficientă a terorismului, în general, și a unor infracțiuni cu caracter terorist, cum este și luarea de ostatici, în particular, nu este posibilă fără cercetarea cauzelor și condițiilor acestor tipuri de infracțiuni, personalității infractorului și a victimei etc. Un rol important în identificarea măsurilor speciale de prevenire a luării de ostatici îi revine investigației, sub aspectul nivelului, structurii și dinamicii faptei juridico-penale respective. Prin urmare, prezentul articol științific cuprinde analiza indicatorilor cantitativ - calitativi ai luării de ostatici pentru perioada 1992 - 2020. Anul 1992 a fost ales drept an de referință din considerente că, anume în acest an a fost înregistrată pentru prima dată infracțiunea de luare de ostatici în Republica Moldova. Totodată, studiul se axează și pe identificarea conceptului criminologic al acestei infracțiuni, precum și pe stabilirea stării de latentitate ai acesteia.

Cuvinte-cheie: luarea de ostatici, indicatori cantitativ-calitativi, nivelul infracțiunii, structura infracțiunii, dinamica infracțiunii, criminalitatea latentă.

The effective prevention and combating of terrorism, in general, and of terrorist crimes, such as hostage-taking, in particular, is not possible without investigating the causes and conditions of these types of crimes, the personality of the offender and the victim, etc. An important role in identifying special measures to prevent hostage-taking belongs to the investigation, in terms of the level, structure and dynamics of the respective legal-criminal act. Therefore, this scientific article includes the analysis of quantitative-qualitative indicators of hostage-taking for the period 1992-2020. The year 1992 was chosen as the reference year for the reasons that, precisely this year, the crime of taking hostages in the Republic of Moldova was registered for the first time. At the same time, the study focuses on identifying the criminological concept of this crime, as well as on establishing its latency.

Keywords: hostage taking, quantitative-qualitative indicators, crime level, crime structure, crime dynamics, latent crime.

Introducere. Fenomenul criminalității, alături de criza economică mondială și instabilitatea politică, luând amploare, îngrijorează profund societatea în ansamblul ei. Procesul globalizării s-a răsfrânt și asupra crimei organizate, aceasta nu doar a ieșit pe arena internațională, ci și a prins rădăcini acolo, influențând viața socială, economică și chiar procesele politice.

Infrațiunea de luare de ostatici a devenit o problemă internațională stringentă în virtutea faptului că aceasta, prin pericolul pe care îl prezintă, prin formele de manifestare și prin efectele pe care le produce, depășește cadrul dreptului intern al unei țări și prezintă o amenințare pentru

Introduction. The phenomenon of crime, along with the global economic crisis and growing political instability, is of deep concern to society as a whole. The process of globalization has also affected organized crime, which has not only taken off in the international arena, but has also taken root there, influencing social and economic life and even political processes.

The crime of hostage-taking has become a pressing international problem due to the fact that it, through its danger, forms of manifestation and effects, goes beyond the domestic law of a country and poses a threat to the whole in-

întreaga comunitate internațională. Gradul prejudiciabil al infracțiunii de luare de ostatici este extrem de mare. Acesta este determinat de faptul că infracțiunea dată atentează atât la securitatea publică, cât și la libertatea, inviolabilitatea, viața, sănătatea persoanei.

Analizând datele statistice cu privire la criminalitatea înregistrată, prezentate de Direcția generală informații și evidențe operative a STI al MAI al Republicii Moldova, constatăm că, în perioada 1992 – 2020, pe teritoriul Republicii Moldova au fost înregistrate 15 infracțiuni de luare de ostatici, iar pentru prima dată infracțiunea respectivă a fost înregistrată în Republica Moldova în anul 1992 [6].

Metode și materiale aplicate. În vederea realizării scopului trasat (investigarea parametrilor cantitativi-calitativi ai infracțiunii de luare de ostatici, definirea infracțiunii respective și a stării de latentitate a acesteia), în prezentul articol au fost aplicate o serie de metode, printre care: metoda logică, sistemică, statistică și comparativă.

Rezultate obținute și discuții. Dacă în centrul atenției unor asemenea științe juridice cum sunt dreptul penal, dreptul procesual penal, criminalistica se află infracțiunea, elaborarea și desfășurarea acțiunilor de reacționare la săvârșirea anumitor acte infracționale și estimarea acestora în baza criteriilor juridico-penale, atunci noțiunea de bază a criminologiei este criminalitatea [5, p. 123]. Criminalitatea a fost și continuă să fie cel mai periculos fenomen din societate. Din aceste considerente, ea rămâne a fi una dintre cele mai importante probleme atât în domeniul investigațiilor criminologice, cât și al altor științe sociale [3, p. 121].

Noțiunea de „criminalitate” se folosește mai ales în cazurile când este vorba despre o pluralitate de infracțiuni, o totalitate statistică a lor [7, p. 12].

Știința criminologiei studiază fenomenul infracțional sub următoarele aspecte: esența socială, geneza, legitățile existenței, caracterul istorico-evolutiv, pericolul social, tendințele și perspectivele evoluției criminalității; particularitățile criminalității în diferite etape istorice și tipuri de societăți; raportul și interconexiunea dintre crimă și criminalitate, precum și formele reale de mani-

ternational community. The detrimental degree of the crime of hostage-taking is extremely high. It is determined by the fact that the given crime threatens the public security and the freedom, inviolability, life, health of the person.

Analyzing the statistical data on registered crime, presented by the General Directorate of Information and Operational Records of the TSI of the MIA of the Republic of Moldova, we find that in the period 1992 - 2020, on the territory of the Republic of Moldova were registered 15 hostage crimes, and for the first crime was registered in the Republic of Moldova in 1992 [6].

Methods and materials applied. In order to achieve the stated goal (investigating the quantitative-qualitative parameters of the crime of hostage-taking, defining the crime and its state of latency), a number of methods have been applied in this article, including: logical, systemic, statistical and comparative.

Results obtained and discussions. If in the center of attention of such legal sciences as criminal law, criminal procedural law, forensics is crime, the elaboration and development of actions to react to certain criminal acts and their estimation based on legal-criminal criteria, and then the basic notion of criminology is crime [5, p. 123]. Crime has been and continues to be the most dangerous phenomenon in society. For these reasons, it remains one of the most important issues in both criminological investigations and other social sciences [3, p. 121].

The notion of “crime” is used especially in cases when it is a plurality of crimes, a statistical totality of them [7, p. 12].

The science of criminology studies the criminal phenomenon under the following aspects: the social essence, the genesis, the legitimacy of existence, the historical-evolutionary character, the social danger, the tendencies and perspectives of the evolution of crime; the peculiarities of crime in different historical stages and types of societies; the relationship and the interconnection between crime and criminality, as well as the real forms of manifestation of the respective phenomenon through the prism of quali-

festare a fenomenului respectiv prin prisma indicatorilor statistici calitativi (structura, caracterul criminalității) și cantitativi (starea, nivelul, intensitatea, dinamica criminalității). Analiza criminalității trebuie efectuată la nivel general, special și individual, adică al criminalității în ansamblu, al anumitor tipuri infracționale (criminalitatea minorilor, criminalitatea recidiviștilor, criminalitatea urbană și rurală etc.) și al comportamentului infracțional individual, stabilind legitățile generale ale acestuia [5, p. 123].

În literatura criminologică există o pluralitate de definiții ale criminalității. Însă, în pofida faptului că fenomenul criminalității este perceput în mod diferit, majoritatea definițiilor se bazează pe un șir de trăsături comune, cum sunt: socialul, variabilitatea, caracterul de masă, totalitatea de fapte infracționale etc.

Așadar, în viziunea autorului Tudor Amza, prin criminalitate se înțelege ansamblul de acte criminale care se produc într-un anumit teritoriu, într-o perioadă determinată de timp [8, p. 28].

Autorul Narcis Giurgiu înțelege prin criminalitate – ca obiect de studiu al criminologiei – fenomenul social de masă care cuprinde totalitatea infracțiunilor săvârșite în decursul întregii evoluții umane sau în raport cu anumite civilizații, epoci, intervale de timp ori spații geografice determinate – considerate la scară globală [4, p. 97].

O altă definiție a criminalității, la care ne asociem și noi, este cea propusă de autorul Iurie Larii, și anume: „Criminalitatea reprezintă un fenomen social-juridic negativ cu caracter de masă, variabil din punct de vedere istoric, care este constituit din totalitatea infracțiunilor comise pe un anumit teritoriu, într-o perioadă determinată de timp, ce se caracterizează prin indicatori cantitativi (nivelul, dinamica) și calitativi (structura, caracterul)” [7, p. 12].

În baza definițiilor prezentate mai sus devine posibilă și definirea infracțiunii de luare de ostatici.

Astfel, infracțiunile de luare de ostatici, ca tip specific al criminalității în general, reprezintă un fenomen social-juridic negativ cu caracter de masă, variabil din punct de vedere istoric, care este constituit din totalitatea infracțiunilor îndreptate spre luarea (capturarea) sau reținerea

(structure, character of crime) and quantitative (state, level, intensity, dynamics of crime) statistical indicators. The analysis of crime must be performed at a general, special and individual level, i.e. crime as a whole, certain types of crime (juvenile delinquency, recidivism, urban and rural crime, etc.) and individual criminal behavior, establishing its general laws [5, pp. 123].

In the criminological literature there is a plurality of definitions of crime. However, despite the fact that the phenomenon of crime is perceived differently, most definitions are based on a series of common features, such as: social, variability, mass character, totality of criminal acts, etc.

Therefore, in the vision of the author Tudor Amza, by criminality is meant the set of criminal acts that occur in a certain territory, in a determined period of time [8, p. 28].

The author Narcis Giurgiu understands by crime - as an object of study of criminology - the mass social phenomenon that includes all crimes committed during the entire human evolution or in relation to certain civilizations, eras, time intervals or determined geographical areas - considered on a global scale [4, pp. 97].

Another definition of crime, which we also associate with, is the one proposed by the author Iurie Larii, namely: “Crime is a negative social-legal phenomenon with a mass character, variable from a historical point of view, which is constituted by the totality of crimes committed on a certain territory, in a determined period of time, which is characterized by quantitative (level, dynamics) and qualitative (structure, character) indicators” [7, p 12].

Based on the definitions presented above, it becomes possible to define the crime of hostage-taking.

Thus, hostage-taking crimes, as a specific type of crime in general, represent a negative social-legal phenomenon of a mass nature, historically variable, which consists of all crimes aimed at taking (capturing) or detaining the person as a hostage, in order to compel the State, the international organization, the legal or natural person

persoanei în calitate de ostatic, în scopul de a sili statul, organizația internațională, persoana juridică sau fizică ori un grup de persoane să săvârșească sau să se abțină de la săvârșirea vreunei acțiuni în calitate de condiție pentru eliberarea ostaticului, comise de către un număr concret de persoane, pe un anumit teritoriu, într-un interval determinat de timp, ce se caracterizează prin indicatori cantitativi și calitativi.

Prin urmare, criminalitatea în general și infracțiunile de luare de ostatici în special se caracterizează prin indici statistici cantitativi și calitativi.

Acești indicatori formează, în ansamblu, starea infracționalității, care nu este altceva decât caracteristica cantitativ-calitativă a fenomenului criminal pe un anumit teritoriu, într-o perioadă determinată de timp, prin prisma nivelului, dinamicii, structurii și caracterului, distribuirii teritoriale, latentității acestuia etc. [3, p. 123].

Astfel, cum s-a menționat supra, în perioada 1992 - 2020, pe teritoriul Republicii Moldova au fost înregistrate 15 infracțiuni de luare de ostatici, iar pentru prima dată infracțiunea respectivă a fost înregistrată în Republica Moldova în anul 1992 [6]. Cel mai mare număr de infracțiuni de luare de ostatici a fost atestat în anul 1997, când au fost înregistrate 4 infracțiuni, ceea ce constituie o majorare de 2 ori în comparație cu anul 2012, când au fost înregistrate 2 cazuri și o majorare de 3 ori în comparație cu anii 1992, 1999, 2000, 2001, 2005, 2009, 2011, 2018 și 2020 – când a fost înregistrat câte 1 caz.

Pentru comparație, în Federația Rusă, în anul 1997 au fost înregistrate 114 infracțiuni de luare de ostatici [8, p. 57].

Prin urmare, cel mai recent caz de luare de ostatici în Republica Moldova s-a produs pe data de 05.11.2020, în jurul orei 05:15, unde X.Y., fiind în stare de ebrietate alcoolică, după ce a pătruns ilegal în domiciliul închiriat de C.D., situat în satul Mereni, raionul Anenii Noi, și a amenințat-o pe ea și pe E.F. cu moartea, i-a luat în calitate de ostatici pe minorii O.M., a.n.2013, G.H., a.n.2016 și S.N., a.n.2019 ce se aflau în domiciliu, după care, amenințând că omoară copiii, i-a cerut lui O.M. și C.D. să-i aducă pe soția sa A.B. cu care este în proces de divorț. După orele 05:30, fiind

or a group of persons to commit or refrain from committing any action as a condition for the release of the hostage, committed by a specific number of persons, on a certain territory, in a determined interval of time, which is characterized by quantitative and qualitative indicators.

Therefore, crime in general and hostage-taking offenses in particular is characterized by quantitative and qualitative statistical indices.

These indicators form, as a whole, the state of crime, which is nothing but the quantitative-qualitative characteristic of the criminal phenomenon on a certain territory, in a determined period of time, in terms of level, dynamics, structure and character, territorial distribution, its latency and so on [3, p. 123].

Thus, as mentioned above, in the period 1992 - 2020, on the territory of the Republic of Moldova were registered 15 hostage crimes, and for the first time the crime was registered in the Republic of Moldova in 1992 [6]. The highest number of hostage-taking offenses was attested in 1997, when 4 offenses were registered, which is a 2-fold increase compared to 2012, when 2 cases were registered and a 3-fold increase compared to 1992, 1999, 2000, 2001, 2005, 2009, 2011, 2018 and 2020 - when 1 case was registered.

For comparison, in the Russian Federation, in 1997, 114 hostage offenses were registered [8, p. 57].

Therefore, the most recent case of hostage-taking in the Republic of Moldova occurred on 05.11.2020, around 05:15, where XY, being in a state of alcohol intoxication, after illegally entering the home rented by CD, located in the village of Mereni, Anenii Noi district, and threatened her and EF with his death, he took as hostages the juveniles O.M., y.b.2013, G.H., y.b.2016 and S.N., y.b.2019 who were at home, after which, threatening to kill the children, he asked O.M. and C.D. to bring his wife A.B. with whom she is in the process of divorce. After 05:30, being armed with two knives, with the same threats that he was killing the children, declaring that he cut their throats, he asked the employees to the Anenii Noi Police Inspectorate who came to the scene, to bring his

înarmat cu două cuțite, cu aceleași amenințări că omoară copiii, declarând că le taie gâtul, i-a cerut angajaților Inspectoratului de Poliție Anenii Noi veniți la fața locului, să-i aducă pe soția sa A.B. După mai multe ore de negocieri privind eliberarea copiilor, X.Y. l-a scos la ușa casei pe minorul O.M., și ținându-l în fața sa, i-a pus cuțitul la gât și stabilind un termen de câteva secunde, în prezența mai multor angajați ai poliției, a cerut ca A.B. să-l numească și să-l aducă în fața lui pe amantul acesteia. Acțiunile lui X.Y. au luat sfârșit la ora 08:50, când angajații poliției au intervenit în forță și l-au imobilizat [1].

În ceea ce privește nivelul infracțiunilor de luare de ostatici în Republica Moldova, remarcăm că la 100000 de locuitori în anul 1992 reveneau 0,03 infracțiuni; în 1993 – 1996 – 0; în 1997 – 0,1; în 1998 – 0; în 1999 – 2001 – 0,03; în 2002 – 2004 – 0; în 2005 – 0,03; în 2006 – 2008 – 0; în 2009 – 0,03; în 2010 – 0; în 2011 – 0,03; în 2012 – 0,06; în 2013 – 2017 – 0; în 2018 – 0,03; în 2019 – 0; în 2020 – 0,03.

În Federația Rusă, de exemplu, în 1997 (anul când a fost înregistrat numărul maxim de luări de ostatici – 114, numărul total de populație fiind de circa 147105000 de locuitori) coeficientul raportat la 100000 de locuitori a constituit 0,08 infracțiuni [8, p. 58].

Coeficientul infracțiunilor de luare de ostatici a fost calculat după următoarea formulă: $K_L = I_L \div P \times 100000$, unde I_L – numărul total al infracțiunilor de luare de ostatici; P – numărul total de populație al Republicii Moldova; 100000 – numărul de populație care servește ca unitate de măsură.

Referitor la structura infracțiunilor, menționăm că în anul 1992 luarea de ostatici a atins cota de 0,003% din numărul total al infracțiunilor înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova; în 1993 – 1996 – 0%; în 1997 – 0,01%; în 1998 – 0%; în 1999 – 2001 – 0,003%; în 2002 – 2004 – 0%; în 2005 – 0,004%; în 2006 – 2008 – 0%; în 2009 – 0,004%; în 2010 – 0%; în 2011 – 0,003%; în 2012 – 0,005%; în 2013 – 2017 – 0%; în 2018 – 0,003%; în 2019 – 0%; în 2020 – 0,004%.

În Federația Rusă, pentru comparație, în anul 1997 luarea de ostatici a atins cota de 0,005% din structura infracțiunilor înregistrate, numărul

wife A.B. After several hours of negotiations on the release of the children, X.Y. he took the minor O.M. out the door of the house, and holding him in front of him, put the knife to his neck and setting a time limit of a few seconds, in the presence of several police officers, demanded that A.B. to name her and bring her lover before him. The actions of X.Y. they ended at 08:50, when police officers intervened by force and immobilized him [1].

Regarding the level of hostage-taking crimes in the Republic of Moldova, we note that per 100,000 inhabitants in 1992 there were 0.03 crimes; in 1993 - 1996 - 0; in 1997 - 0.1; in 1998 - 0; in 1999 - 2001 - 0.03; in 2002 - 2004 - 0; in 2005 - 0.03; in 2006 - 2008 - 0; in 2009 - 0.03; in 2010 - 0; in 2011 - 0.03; in 2012 - 0.06; in 2013 - 2017 - 0; in 2018 - 0.03; in 2019 - 0; in 2020 - 0.03.

In the Russian Federation, for example, in 1997 (the year when the maximum number of hostages was recorded - 114, the total population being about 147105000 inhabitants) the coefficient per 100,000 inhabitants was 0.08 crimes [8, pp. 58].

The coefficient of hostage-taking offenses was calculated according to the following formula: $KL = IL \div P \times 100000$, where IL - the total number of hostage-taking offenses; P - total population of the Republic of Moldova; 100,000 - the number of population that serves as a unit of measurement.

Regarding the structure of crimes, we mention that in 1992 the taking of hostages reached the share of 0.003% of the total number of crimes registered on the territory of the Republic of Moldova; in 1993 - 1996 - 0%; in 1997 - 0.01%; in 1998 - 0%; in 1999 - 2001 - 0.003%; in 2002 - 2004 - 0%; in 2005 - 0.004%; in 2006 - 2008 - 0%; in 2009 - 0.004%; in 2010 - 0%; in 2011 - 0.003%; in 2012 - 0.005%; in 2013 - 2017 - 0%; in 2018 - 0.003%; in 2019 - 0%; in 2020 - 0.004%.

In the Russian Federation, for comparison, in 1997 the taking of hostages reached the share of 0.005% of the structure of registered crimes, the total number of which was 2397311 [10, p. 97].

total al cărora constituind 2397311 [10, p. 97].

Pentru calcularea structurii infracțiunilor de luare de ostatici a fost aplicată formula: $S_L = I_L \div T \times 100\%$, unde I_L – numărul total al infracțiunilor de luare de ostatici; T – numărul total de infracțiuni înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova într-o perioadă concretă de timp.

În ceea ce privește cota infracțiunilor similare luării de ostatici în structura infracțiunilor înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2020, aceasta atinge, respectiv: 0,17% – răpirea unei persoane (44 infracțiuni); 0,13% – privațiunea ilegală de libertate (35 de infracțiuni); 0,22% – șantajul (58 de infracțiuni).

În privința dinamicii infracțiunilor de luare de ostatici în Republica Moldova, remarcăm că, față de anul 1992, în anii 1993, 1994, 1995, 1996, 1998, 2002, 2003, 2004, 2006, 2007, 2008, 2010, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2019 se observă o descreștere a infracțiunilor de luare de ostatici cu 100%; în anul 1997 – o creștere cu 300%, în anul 2012 – o creștere cu 100%, iar în anii 1999, 2000, 2001, 2005, 2009, 2011, 2018, 2020 situația a rămas neschimbată, adică 0%.

Ritmurile creșterii și descreșterii infracțiunilor de luare de ostatici au fost calculate după următoarea formulă: $R_L = I_{AC} \div I_{AP} \times 100\% - 100\%$, unde I_{AC} – numărul infracțiunilor de luare de ostatici înregistrate în anul curent; I_{AP} – numărul infracțiunilor de luare de ostatici înregistrate în anul precedent sau în alt an luat drept bază de comparație (de ex.: 1992).

Studiind datele statistice privind luarea de ostatici din Federația Rusă, observăm că o mare parte din aceste infracțiuni se comit în locurile de detenție.

După datele autorului M. Kostiuc, care a examinat materialele a 38 de dosare penale despre atacurile deținuților asupra personalului administrației penitenciarelor din Rusia, în 16 % din cazuri atacurile au fost comise în scopul luării de ostatici [9, p. 45]. În calitate de ostatici apar deseori femeile – angajate ale instituțiilor penitenciare și rudele aflate în vizită. Categoria respectivă de persoane constituie 67,6 % din numărul absolut al ostaticilor. Mai rar ostatici devin pasagerii mijloacelor de transport, aceștia constituind 18,1 %, rudele businessmenilor și ale funcționarilor –

To calculate the structure of hostage-taking offenses, the formula was applied: $SL = IL \div T \times 100\%$, where IL - the total number of hostage-taking offenses; T - the total number of crimes registered on the territory of the Republic of Moldova in a concrete period of time.

Regarding the share of crimes similar to hostage-taking in the structure of crimes registered on the territory of the Republic of Moldova in 2020, it reaches, respectively: 0.17% - kidnapping of a person (44 crimes); 0.13% - illegal deprivation of liberty (35 crimes); 0.22% - blackmail (58 crimes).

Regarding the dynamics of hostage-taking crimes in the Republic of Moldova, we note that, compared to 1992, in 1993, 1994, 1995, 1996, 1998, 2002, 2003, 2004, 2006, 2007, 2008, 2010, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2019 there is a decrease in hostage-taking crimes with 100%; in 1997 - an increase of 300%, in 2012 - an increase of 100%, and in 1999, 2000, 2001, 2005, 2009, 2011, 2018, 2020 the situation remained unchanged - 0%.

The rates of increase and decrease of hostage-taking offenses were calculated according to the following formula: $RL = IAC \div IAP \times 100\% - 100\%$, where IAC - the number of hostage-taking offenses registered in the current year; IAP - the number of hostage offenses recorded in the previous year or in another year taken as a basis for comparison (e.g. 1992).

Studying the statistics on hostage-taking in the Russian Federation, we notice that a large part of these crimes are committed in places of detention.

According to the author M. Kostiuc, who examined the materials of 38 criminal cases about the attacks of detainees on the staff of the Russian penitentiary administration, in 16% of cases the attacks were committed for the purpose of taking hostages [9, p. 45]. Women - employees of penitentiary institutions and visiting relatives often appear as hostages. The respective category of persons constitutes 67.6% of the absolute number of hostages. Passengers of means of transport rarely become hostages, constituting 18.1%, rela-

10,6%, alte persoane – 4,3 % [10, p. 103].

O problemă la fel de importantă pentru știința criminologică este cea referitoare la latentitatea criminalității.

Prin termenul „criminalitate latentă” în criminologie și în practica organelor de drept se subînțelege totalitatea faptelor criminale care, de fapt, sunt săvârșite, dar nu sunt înregistrate de organele de drept și, respectiv, nu sunt reflectate în statistica oficială. În literatura juridică, criminalitatea latentă este definită adesea ca totalitatea infracțiunilor nedeclarate, dar cunoscute organelor de drept [2, p. 78].

Autorul Iurie Larii clasifică criminalitatea latentă după mecanismul ei de formare, delimitând următoarele forme:

Infracțiunile nedeclarate sunt cele care au fost comise, însă victimele, martorii, persoanele cu funcții de răspundere și alți cetățeni în privința cărora au fost săvârșite sau care dețin informații despre acestea nu le-au comunicat organelor de drept;

Infracțiunile tănuite sunt cele care au fost sesizate organelor de drept, însă nu au fost înregistrate și nu s-a declanșat urmărirea penală în privința lor, cu toate că existau motive și temeiuri suficiente pentru aceasta;

Infracțiunile neconstatate sunt cele care au fost declarate, luate în evidență și cercetare, însă, din cauza neglijenței, pregătirii profesionale insuficiente a lucrătorilor, calificării juridico-penale incorecte etc., nu au fost stabilite evenimentele reale sau componența de infracțiune [7, p. 23].

Totodată, menționează autorul Gheorghe Gladchi, unele categorii de infracțiuni sunt mai latente, iar altele, dimpotrivă, mai puțin latente. Aceasta depinde de particularitățile categoriilor concrete de infracțiuni, precum și de atitudinea statului și de conduita populației, care nu întotdeauna înștiințează organele competente despre infracțiunile săvârșite [5, p. 158].

În **concluzie**, nivelul latentității infracțiunii de luare de ostatici este extrem de jos, comparativ cu unele infracțiuni asemănătoare, cum ar fi răpirea unei persoane, privațiunea ilegală de libertate și șantajul. Poziția dată este determinată de faptul că, de regulă, în cazul luării sau reținerii de ostatici, făptuitorii tind spre exteriorizarea acțiunilor

of businessmen and civil servants - 10.6%, other persons - 4.3% [10, p. 103].

An equally important issue for criminological science is the latency of crime.

The term “latent crime” in criminology and the practice of law enforcement means all criminal acts which, in fact, are committed but are not recorded by law enforcement agencies and are not reflected in official statistics, respectively. In the legal literature, latent crime is often defined as the totality of undeclared crimes, but known to law enforcement [2, p. 78].

The author Iurie Larii classifies latent crime according to its mechanism of formation, delimiting the following forms:

1. Undeclared offenses are those that have been committed, but the victims, witnesses, persons in charge and other citizens in respect of whom they have been committed or who have information about them have not communicated them to the law enforcement bodies;

2. The hidden offenses are those that have been reported to the law enforcement bodies, but have not been registered and no criminal prosecution has been initiated against them, although there were sufficient reasons and grounds for this;

3. The undetected crimes are those that have been declared, taken into account and investigated, but, due to negligence, insufficient professional training of workers, incorrect legal and criminal qualification, etc., the real events or the composition of the crime have not been established [7, p. 23].

At the same time, mentions the author Gheorghe Gladchi, some categories of crimes are more latent, and others, on the contrary, less latent. This depends on the particularities of the concrete categories of crimes, as well as on the attitude of the state and the conduct of the population, which does not always notify the competent bodies about the crimes committed [5, p. 158].

In **conclusion**, the level of latency of the crime of hostage-taking is extremely low, compared to some similar crimes, such as kidnapping, illegal deprivation of liberty and blackmail. This position is determined by the fact that, as a rule,

nilor lor, iar pentru a intensifica efectul și a avea o pârghie de presiune mai puternică, atribuie cerințelor înaintate o mare rezonanță demonstrativă, deseori chiar cu implicarea mass-media, pe când în cazul răpirii unei persoane, privațiunii ilegale de libertate și șantajului, infractorii au tendința de a evita publicitatea.

in the case of hostage-taking or detention, perpetrators tend to externalize their actions, and in order to intensify the effect and have a stronger pressure lever, they attribute a great demonstrative resonance to the requirements. Even with the involvement of the media, while in the case of kidnapping, illegal deprivation of liberty and blackmail, criminals tend to avoid advertising.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Arhiva Judecătorei Anenii Noi, dosarul penal nr. 1-232/2020.
2. Bîrgău M. Criminologie. Partea generală, vol. I. Chișinău, 2005. 343 p.
3. Bîrgău M., Larii Iu. Aspecte juridico-penale și criminologice ale șantajului. Studiu monografic. Chișinău, 2004. 204 p.
4. Giurgiu N. Elemente de criminologie. Iași: Chemarea, 1992. 319 p.
5. Gladchi Gh. Criminologie generală. Chișinău: MUSEUM, 2001. 312 p.
6. Informația operativă privind numărul de infracțiuni de luare de ostatici înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova în perioada octombrie 1987 – 2020 (eliberată de Direcția generală informații și evidențe operative a STI al MAI al Republicii Moldova).
7. Larii Iu. Criminologie, vol. I. Chișinău, 2004. 152 p.
8. Анциферов К.П. Ответственность за захват заложника: уголовно-правовой и криминологический аспекты. Диссертация канд. юрид. наук. Москва, 2003. 191 с.
9. Костюк М. Насилие в местах лишения свободы (социально-правовой аспект). În: Законность №12. Москва, 1998, pp. 43-46.
10. Овчинникова Г.В., Павлик М.Ю., Коршунова О.Н. Захват заложника: уголовно-правовые, криминологические и криминалистические проблемы. Санкт-Петербург: Юр. центр Пресс, 2001. 259 p.

Despre autor:

Valentin CHIRIȚA,
doctor în drept, conferențiar universitar,
Catedra „Drept penal și criminologie”
a Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI
e-mail: valentin-chirita@yandex.ru

About author:

Valentin CHIRITA
PhD, associate professor,
Chair of Penal Law and Criminology
of the Academy “Ștefan cel Mare” of the MIA,
e-mail: valentin-chirita@yandex.ru